

Het Zondagochtend Concert

12 oktober 2025 - Kleine Zaal - 11.00 uur

Michael Wilmering, bariton
Daan Boertien, piano

Franz Schubert 1797-1828
Der Wanderer, D 489 (1816)

Gustav Mahler 1860-1911
Lieder eines fahrenden Gesellen (1883-85)
Wenn mein Schatz Hochzeit macht
Ging heut' morgens übers Feld
Ich hab' ein glühend Messer
Die zwei blauen Augen

Franz Schubert
Deutscher Tanz nr. 8 in Ges uit '12 Deutsche Tänze', op. 171, D 790 (1823)
Auf der Bruck, D 853 (1825)
Frühlingstraum uit 'Winterreise', D 911 (1827)
Die Liebe hat gelogen, D 751 (1822)
Impromptu in Ges uit 'Vier impromptu's', D 899 (1827)
Du bist die Ruh', D 776 (1823)
Die Taubenpost, D 965a
Sehnsucht, D 879 (1826)
Die Forelle, D 550 (1817)
Rastlose Liebe, D 138 (1815)

Steun ons

Draag bij aan de toekomst van Het Concertgebouw, nu of later.
concertgebouw.nl/steun-ons

ONTDEK MEER

Op concertgebouw.nl/ontdek gaat een wereld voor u open.
U vindt er video's, interviews, verhalen, podcasts, concert-registraties en nog veel meer.

Verwacht in Het Zondagochtend Concert

9 nov - Grote Zaal

Brahms' *Symfonie nr. 2* en Beethoven onder leiding van
Dima Slobodeniouk

23 nov - Kleine Zaal

Strijkkwartetten van Poulenc en Beethoven door Javus Quartett

30 nov - Grote Zaal

Hemelse stemmen: Groot Omroepkoor en cellist Quirine Viersen

7 dec - Grote Zaal

Kerstconcert met de mooiste kerstmuziek van Vivaldi en
tijdgenoten

Zien we u binnenkort weer terug op zondagochtend?

De volledige concertagenda vindt u op concertgebouw.nl/zondag.

Deel uw concertbeleving op social media! [#concertgebouw](https://twitter.com/concertgebouw)

Het Zondagochtend Concert wordt
elke week door AVROTROS rechtstreeks
uitgezonden op NPO Klassiek.

De jonge Franz Schubert was een begenadigd zanger; als kleine 'Sängerknabe' zong hij in de Weense hofkapel. Hij groeide uit tot de belangrijkste grondlegger van het Duitse Lied. Meer dan zeshonderd liederen componeerde hij, stuk voor stuk van uitzonderlijke kwaliteit. Naast de prachtige melodieën, het spaarzame, soms kale notenbeeld en de vaak beklemmende teksten, raakt ons de manier waarop de pianopartij die teksten volgt en tot leven brengt.

Bariton Michael Wilmering combineert een succesvolle operacarrière met liedrecitals. Pianist Daan Boertien, een specialist in liedbegeleiding, won prijzen bij onder meer Dutch Classical Talent en het Gustav-Mahler-Wettbewerf. De twee Nederlanders brachten vorig jaar een cd uit met Schuberts *Winterreise*. Als geen ander weet Boertien wanneer hij Wilmering moet ondersteunen, opzweepen, of juist ruimte geven en wanneer hij woorden van kleur moet voorzien.

Wanderer

In dit recital staat 'Der Wanderer' centraal: de dolende reiziger die rusteloos door de natuur trekt, vervuld van verlangen en vervreemding, op zoek naar een thuis dat hij nergens vindt. Het

in de romantiek populaire thema resoneerde bij Schubert, die zich ook vaak nergens thuis voelde.

Pechvogel

Schubert was een pechvogel. Hij leed waarschijnlijk aan een bipolaire stoornis en syfilis, was vaak ziek en altijd arm. Zijn eerste serieuze poging tot liefde liep spaak, omdat hij volgens een nieuwe wet moest bewijzen dat hij een gezin kon onderhouden om te mogen trouwen. Dat lukte niet. Ook latere relatiepogingen strandden. Hij was dan ook geen goede partij voor een dame: arm en ongezond, klein en weinig aantrekkelijk.

Dolen

In het eerste lied, *Der Wanderer*, trekt de doler, die het contact met zichzelf en de gemeenschap heeft verloren, de natuur in op zoek naar geluk. De ritmische maar weifelende piano, met een baspartij die dienst doet als melodie, geeft ruimte aan de eenzame zanger, in de bergen op zoek naar het geluk. Lyrische, vrolijke momenten maken plaats voor de realisatie die de gehele romantische periode samenvat: 'Dort wo du nicht bist, dort ist das Glück.' Subtiel treft Schubert de korte aanraking van het geluk, en het besef dat het altijd binnen handbereik lijkt, maar dat nooit is.

Verloren liefde

Gustav Mahler componeerde naast hemelbestormende symfonieën een aantal liederencycli. Een van de vroegste is *Lieder eines fahrenden Gesellen*, het resultaat van een onsuccesvolle liefde. Zijn relatie met een pianoleerling brak in de knop, op oudjaarsdag 1884: 'Gister zat ik alleen met haar en we waren beiden zonder iets te zeggen het Nieuwjaar aan het afwachten. Haar gedachten waren niet bij haar gezelschap, en toen de klok sloeg, en de tranen over haar wangen rolden overviel me de verschrikkelijke realisatie dat het niet aan mij was die te drogen. (...) Ik heb een liederencyclus voor haar geschreven. Ze kent ze niet. Wat kunnen ze haar vertellen behalve dat wat ze al weet? De liederen zijn bedacht alsof een gezet (een leerling-ambachtsman) een zwaar lot heeft getroffen, en hij de wereld intrekt waar hij doelloos ronddoelt.' Mahler moet zich op dat moment zelf een doler hebben gevoeld: tussen 1880 en 1885 was hij vaste dirigent van orkesten in Bad Hall, Ljubljana, Olomouc (Tsjechië) en Kassel. Ondertussen reisde hij als gastdirigent de wereld rond. De thematiek is afgeleid van Schubert, maar Mahler gaat verder in de verklanking van de beelden en emoties in zijn eigenhandige tekst. De algehele

sfeer is mismoedig, met bijna manische uitbarstingen van vreugde, vooral als Mahler de natuurpracht bezingt. Na alle omzwervingen is het alleen de natuur die de gezet wat schoonheid en uiteindelijk berusting kan brengen.

Zoektocht

Hierna besluit Wilmerings doler op zijn paard te stappen en voor de liefde terug te keren naar de stad (*Auf der Bruck*). Daar blijkt zijn liefdesideaal een illusie te zijn (*Frühlingstraum*). De *Impromptu in Ges* voor piano klinkt vol verlangen en schoonheid: de liefde is overal, in de simpelste en puurste dingen (*Du bist die Ruh*). Met nieuwe hoop gaat hij verder en laat zijn verlangen (*Sehnsucht*) vliegen als een duif (*Die Taubenpost*). Verlangen kan soms hopeloos lijken, maar wie door de pijn heen gaat, kan het geluk hervinden. Vrolijk zingt de doler over de visser die het uiteindelijk lukt om zijn prachtige forel te vangen (*Die Forelle*). De reis besluit met *Rastlose Liebe*. Want ach, wat kan de liefde toch mooi zijn, zeker als je eerst hebt moeten lijden. Zo eindigt dit concert dat begon in het donker toch vol hoop en licht.

Alexander Klapwijk